

ALTA VIA 1

André

Marie Paul

Ludwig

DOLOMITIEN

De tocht

De Alta Via 1 is een van de tien hoge (alta) wegen (via) in de Italiaanse Dolomieten. Deze Dolomiten Höhenwegen werden aangelegd in de jaren zestig van vorige eeuw. Negen routes lopen van noord naar zuid en één route loopt van west naar oost.

De Alta Via 1 loopt van het Lago di Braies (Pragser Wildsee) tot in het noorden van Belluno in het zuiden. De totale lengte van deze Alta Via 1 is ongeveer 135 kilometer. Deze Alta Via doorkruist 13 bergmassieven : De Pragser en Enneberger Dolomieten, de Fane, Fanis, Nuvolau, Croda di Lago, Rochetta, Pelmo, Civetta, Moiazza , Pramper Dolomieten en de Schiaragroep. Er zijn 17 bemande hutten en 2 bivakhutten. De meeste bemande hutten zijn echter maar open na 20 juni. Zelfs bij goed weer (hebben we zelf ondervonden) gaan ze niet vroeger open. Er worden ook vier grote passen overschreden : Passo Falzarego, Passo Staulanze, Passo Giau en Passo Duran.

Zondag 14 juni 2009

- Van : Lago di Braies (Pragser Wildsee) 1.500 m
- Naar : Rifugio Sennes 2.126 m (via refugio Biella/Seekofelhütte 2.327 m)
- Afstand : 10 km
- Stijgen : 900 m
- Dalen : 180 m
- Duur : 8 uur

We vertrekken in een brandende zon. Eerst gaan we om het meer, de Pragser Wildsee, maar eens we aan het einde van het meer komen is het steeds klimmen.

Soms is het zeer steil langs fijne grindwegen waar we af en toe eens uitschuiven. Het is tamelijk druk, waarschijnlijk omdat het zondag is al zal het goede weer er ook wel wat mee te maken hebben.

Miljaar

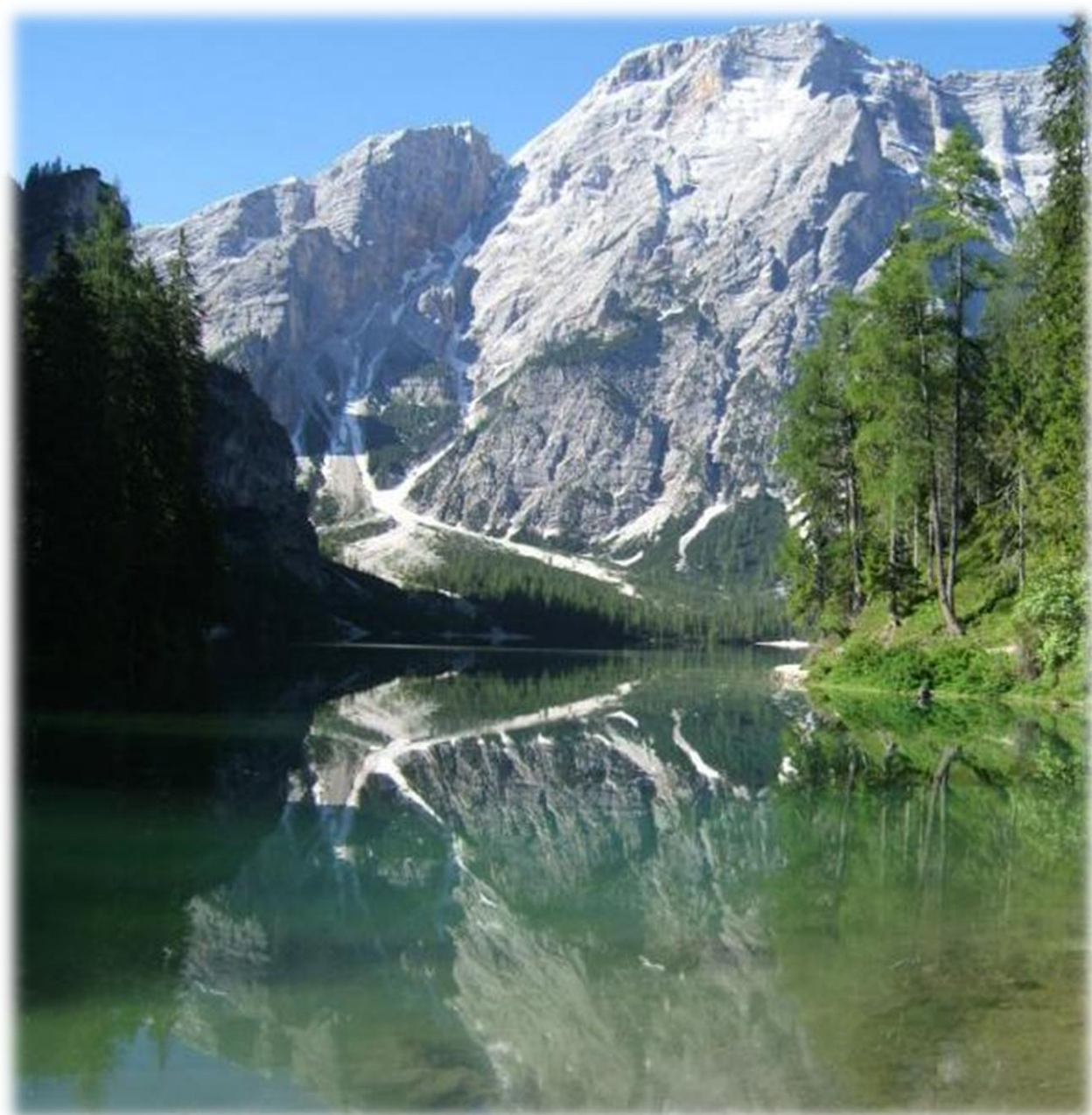
Denkt hij

Zegt hij

Ja choeke

Kom André eerst biechten

Af en toe moeten we ook door enkele sneeuwvelden maar dat hebben we graag. De Pragser Wildsee wordt, achter ons, kleiner en kleiner.

Allez André
nog 200 m

Pfft, 'k zie
het nu al
niet meer
zitten

Er is veel volk aan de Rifugio Biella of Seekofelhütte. Maar ondanks al dat volk blijkt de hut toch gesloten te zijn. De huttenwirt is echter wel aanwezig en geeft ons graag een lift tot aan de Senneshütte welke wel open is. We maken maar al te graag gebruik van dit aanbod. Onderweg wordt er even gestopt om een foto te nemen van het pas geruimde pad.

Na het eten wordt er wat gelachen. Marie Paul heeft haar gebit nog in, André zijn gebit ligt al in het glas op het nachtkastje.

Marmot
staat op
wacht

Een warme, zwoele, dag hebben we achter de rug. We zijn de enige gasten in de hut en hopen nu op een goede nachtrust. Voor we in bed kruipen doen we nog een wandelingetje in de mooie omgeving van de hut waar de tijd lijkt stil te staan. De Senneshütte heeft tevens een landingsbaan (links van het pad) voor lichte vliegtuigen.

Maandag 15 juni 2009

- Van : Rifugio Sennes 2.126 m
- Naar : Rifugio Fanes 2.060 m
- Afstand : 15 km
- Stijgen : 750 m
- Dalen : 950 m
- Duur : 7 uur

Er wonen twee marmotten in mijn oude jas

en die twee marmotten die wonen er pas.....

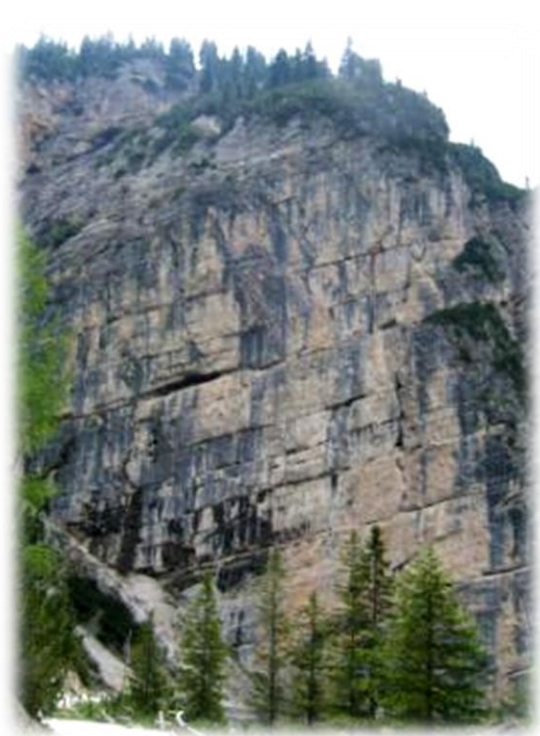

We komen in een gebied waar blijkbaar veel marmotten zitten. Wij zien er tientallen. De marmot voedt zich met grassen, zaden, onrijpe vruchten en bloemen. Een volwassen marmot kan tot 6 kilo wegen en wordt maximaal 18 jaar oud. Ze leven in een diep, uitgebreid gangenstelsel, soms in groepen van 20.

Onderweg passeren we de Foderahütte waar we een drankje en een soepje nuttigen op het zonovergoten terras. Volgens André heeft de waterbak, of de toevoer althans, iets mannelijks.

Ook de Pederhütte ligt op ons wandelpad.

De gentiaan staat in deze periode in volle bloei. Er bestaan ongeveer 400 soorten waarvan 35 soorten in Europa voorkomen. In nagenoeg gans Europa is de bloem beschermd. Van de wortels wordt likeur gemaakt. De plant is kalkminnend en komt ook voor op arm grasland op rotsachtige plaatsen.

'k ga mijn
haar eens
kammen

'k ga mijn
benen
epileren

Marie Paul in een vroeger leven ?

Marmot naast een van zijn holen

Boterbloem in volle bloei

Allemaal voor mij alleen

'k ben bekaf

Rifugio Fanes

Naast ons zit een Israëliisch echtpaar. En net zoals vandaag liepen ze gisteren ook al in ons spoor. Hij is boekhouder van beroep en zij is arts.

We overnachten in de Rifugio Fanes. Aan de buitenzijde is het achterste van een gems in de muur gemetseld. De overschot (voorzijde) van de gems kun je binnen bewonderen.

Dinsdag 16 juni 2009

- Van : Rifugio Fanes 2.060 m
- Naar : Rifugio Valparola 2.192 m
- Afstand : 14 km
- Stijgen : 900 m
- Dalen : 750 m
- Duur : 9 uur

Het Israëliisch echtpaar is terug in onze buurt. We kennen hun namen niet maar al vlug noemen wij hen de “arafatjes”. Het is een vriendelijk en aangenaam stel.

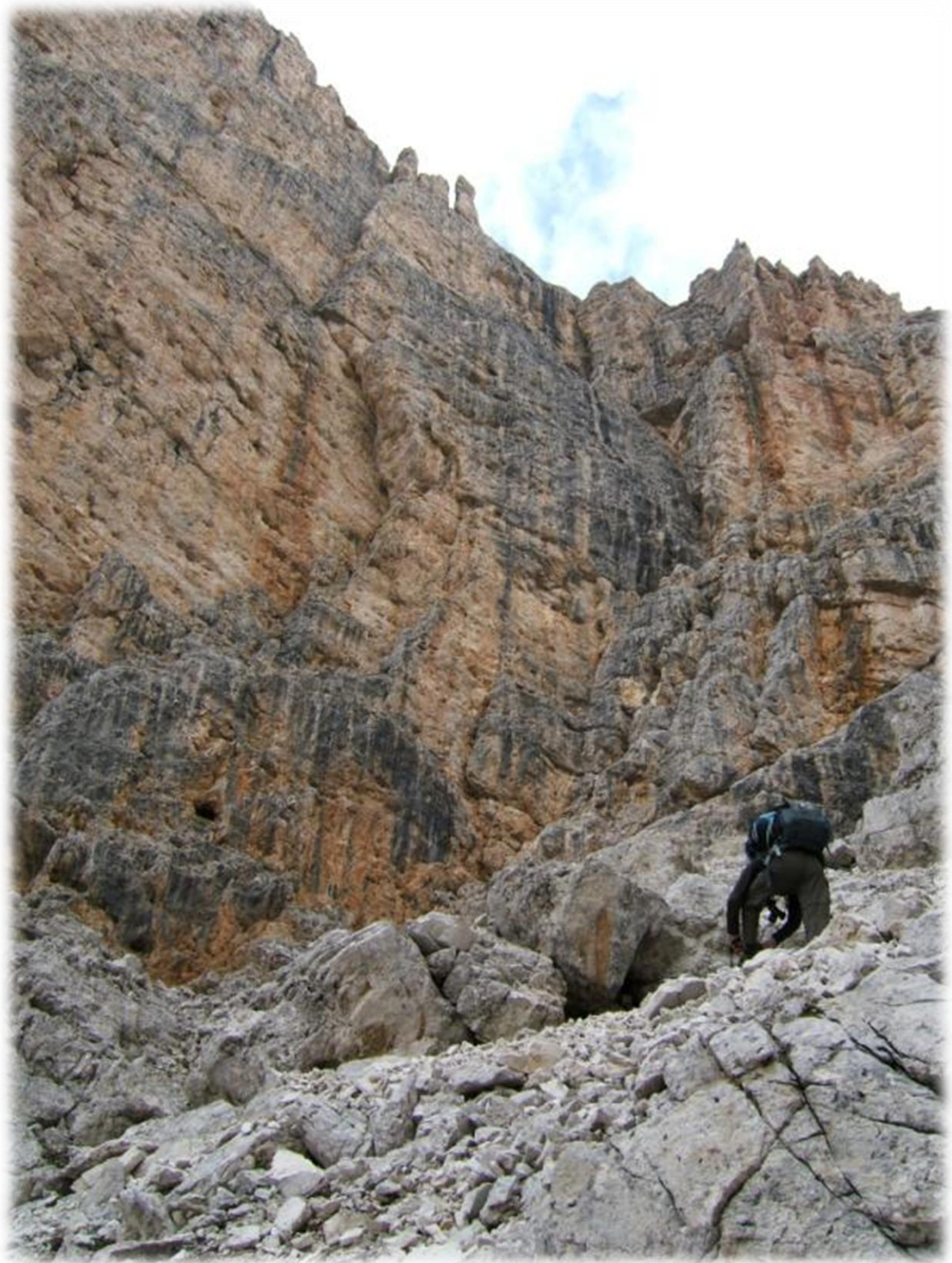

Soms zijn er nog geen sporen te zien in de sneeuw, wat wil zeggen dat we de eersten zijn die het sneeuwveld oversteken. De eerste moet dan trapjes stampen met de voeten en de volgers zetten vervolgens hun voeten in dezelfde trapjes. Hiervoor moet men wel wat ervaring hebben en een zekere tredzekerheid. Hoogtevrees is al helemaal uit den boze.

De Dolomieten zijn een bergketen in Italië, die deel uitmaakt van de Zuidelijke Kalkalpen. Typisch voor de Dolomieten zijn de steile rotswanden en pieken, zoals u er hierboven een ziet, en die ontstaan zijn door verweering en door erosie. Rond het jaar 1850 werden de hoogste toppen voor het eerst beklommen door Engelsen, Oostenrijkers en Duitsers.

